

VRBECKÝ zpravodaj

SRPEN
2011

Úvodní slovo starosty, aneb někteří si pletou obec s dojnou krávou

Vážení spoluobčané,

dovolte mi, abych Vás touto cestou pozdravil a v kostce informoval, co se v naší obci dělo a jakým směrem se hodláme ubírat. Historicky se v tomto roce rozeběhnul největší počet projektů, historicky se v tomto roce podalo nejvíce žádostí o dotaci (a ještě podá) s dosavadní úspěšností 80%, což považuji za velice dobrý výsledek. Postupně se nám daří dostávat pod kontrolu náklady, bohužel to souvisí také s nepopulárními kroky, bohužel to také souvisí s volbou priorit.

Letošní rok si dovolím označit Rokem dětí a mládeže. Doděláváme postupně dětské hřiště – projekt Velké hřiště – Velká radost, v září proběhne montáž herních prvků v MŠ, spolu s novými herními prvky vedle kulturního domu. Finalizujeme kompletní rekonstrukci elektrorozvodů v budově základní školy a finalizujeme nové vybavení kuchyně v mateřské škole. Touto rekonstrukcí dojde k navýšení kapacity kuchyně na 240 obědů, můžeme tedy nabídnout oběd taky ostatním strávníkům. Pro nemožnou občanů zajistí obec rozvoz obědů. Více se dozvíte uvnitř Vrbeckého zpravodaje.

Dalším krokem, jak obci zajistit příjem, je řádné třídění druhotných

surovin a jejich následný prodej s eliminací nákladů obce na logistiku. Tyto příjmy nám sníží náklady na svoz TKO a provoz sběrného dvora. Bohužel někteří z Vás v této oblasti náklady neúměrně navyšují svým poměrně „zajímavým“ chováním – zakládání černých skládek, necháváním odpadů před sběrným dvorem, i přes pokyny obsluhy vzhazováním odpadů do špatného kontejneru, nedůsledným tříděním (např. plast a konzervy v papíru, tříditelný odpad ve směsném apod.). Po mém důrazném upozornění mi bylo naznačeno, že se má o to starat obec – nedivme se tedy, když budou jednoho krásného dne vyšší poplatky za TKO (až to zákon umožní) – od měsíce srpna si začínáme každý takovýto prohřešek evidovat, evidujeme také finanční náročnost na odstranění. Bohužel případné navýšení by postihlo všechny, proto neotáčejme zraky v zárodku. Mně osobně je velmi líto, když něco takového objevím. Jednak si uvědomuji finanční náročnost na odstranění, jednak si uvědomuji, že je to vůči těm důsledným nefér a jednak si uvědomuji, že čas svůj a pracovníků obce investujeme do hloupostí a ne do podstatných věcí. Obec zajišťuje pravidelné otevírání sběrného dvora (žádný lichý, sudý týden), obec pravidelně zajišťuje svoz plastů a papíru z domácností (spolu se svozem TKO). Cíl je mít hezky uklizenou obec s vynaložením optimálního množství prostředků. Návod jak separovat odpady naleznete opět uvnitř tohoto výtisku.

Další věc, která mě opravdu trápí, je přístup některých spoluobčanů k obecnímu majetku. Není týden, aby nebylo něco úmyslně poškozeno – koše, stromky, části fasád, části komunikací, vybavení KD apod. Nutí nás to, abychom do budoucna úžeji spolupracovali s Policií ČR, abychom při povolování staveb zpřísnili podmínky uvedení veřejných komunikací a prostranství do původního stavu na

náklady stavebníka, abychom vybírali kaucí při zapůjčování obecního majetku. Nevidím totiž sebemenší důvod, aby všichni občané dopláceli na zájmy či rozmary jednotlivců.

Uvědomme si jednu důležitou věc. Hospodaříme s určitým obnosem peněz, který se pracně snažíme zvyšovat pomocí grantů, dotací, darů a sbírek. Nikdo nám nic nedá zadarmo, nic není samozřejmost a za vším je schovaná práce. Bohužel občan jménem Samoseto v evidenci obyvatel naší obce nefiguruje. Je na nás, abychom tento balík využili efektivně a vybudovali maximum a ne jej „projedli“ na hloupostech – obec není dojná kráva!

Ve druhé polovině září se spustí první etapa opravy kostela Sv. Jiljí – oprava střechy a věže kostela. Financování je zajištěno z prostředků farnosti, z dotace obce, z dotace Jiho-moravského kraje, z veřejné sbírky a ze sponzorských darů. Na sbírkový účet je možné přispívat ještě do poloviny září – za jakýkoliv dar pánbů zaplat. Osobně se zasazuji za to, aby každá koruna v tomto projektu nepřišla vniveč. Doufám, že se nám dominantu obce podaří zrekonstruovat citlivě a účelně, doufám také, že se v opraveném kostele budeme moci scházet zejména při příjemných příležitostech.

Téměř půlhodiny jsem se snažil jednomu pražskému úředníku vysvětlit, co to jsou Hody. Po této půlhodině jsem to vzdal a spokojil se s jeho výkladem „druhé Vánoce“. Po sáhodlouhých útrapách se chasa k vyřešení letošních Hodů dobrala. Někteří toto řešení budou kritizovat. Kritika v žádném případě nesmí padnout na současné stárky. Právě díky nim letošní Hody proběhnou. Děkuji jim, že na sebe opět vzali starosti s tím spojené. Doufám, že napříště vzroste u mládeže (a rodičů) smysl pro odpovědnost.

Přeji Vám příjemné, slunečné a veselé „druhé Vánoce“.

Tomáš Bílek – starosta obce

Jak správně třídit odpad

Nejsnadnějším způsobem jak třídit odpad, je už v místě vzniku, a to ve vašich domácnostech. Tedy už ve chvíli, kdy obal nebo určitá věc dosloužila a my se jí chceme zbavit. Stačí obal, který právě dosloužil, hned hodit do koše, staré tašky nebo krabice na tříděný odpad.

Ze zkušeností vyplývá, že průměrná česká domácnost nejvíce produkuje papír, plasty a nápojový karton. Na tyto druhy odpadů by měl být prostor pro odkládání tohoto druhu odpadu největší. Na střepy z rozbitého skla je nejlepší plastová krabice.

Sklo vhazuje se do zeleného nebo bílého kontejneru, je důležité třídit sklo i podle barev: Barevné do zeleného, čiré do bílého. Vytríděné sklo není nutné rozbíjet, bude se dále třídit! Díky svým vlastnostem se dá skleněný odpad recyklovat do nekonečna – naopak sklo odhozené v přírodě se rozkládá milióny let.

Do zeleného kontejneru můžeme vhazovat barevné sklo, například lahve od vína, alkoholických i nealkoholických nápojů. Do bílého kontejneru vhazujte sklo čiré, tedy sklenice

od kečupů, marmelád či zavařenin a rozbité skleničky. Do těchto nádob nepatří keramika a porcelán, nepatří sem ani autosklo, zrcadla nebo třeba drátované sklo, zlacená a pokovená skla. Vratné zálohované sklo vraťte zpět do obchodu.

Plast - průměrné české popelnici zabírají nejvíce místa ze všech odpadů, proto je nejenom důležité jejich třídění, ale i sešlápnutí či zmačkání před vyhozením. Do kontejnerů na plasty patří fólie, sáčky, plastové tašky, sešlápnuté PET láhve, vymyté obaly od pracích, čistících a kosmetických přípravků, kelímky od jogurtů, mléčných výrobků, balící fólie od spotřebního zboží, obaly od CD disků a další výrobky z plastů. Naopak sem nepatří mastné obaly se zbytky potravin nebo čistících přípravků, obaly od žiravin, barev a jiných nebezpečných látek, podlahové krytiny či novodurové trubky.

V některých městech a obcích se spolu s plastovým odpadem třídí i nápojové kartony. V naší obci třídíme tento odpad zvlášť.

Papír - ze všech tříděných odpadů právě papíru vyprodukuje průměrná česká domácnost za rok hmotnostně nejvíce.

Nejsnazším - tedy nejméně namáhavým způsobem, jak se správně zbavit papíru, plastů a nápojových kartonů je nachystat tento odpad vedle popelnice při svozu TKO (tzn. každé druhé úterý). Tento krok podnikla obec ze dvou důvodů – jednak budme vděční za každý vytríděný kilogram, jednak je potřeba občanům zjednodušit termíny svozu odpadů. Kontejnery na sklo se nacházejí na parkovišti u Jednoty a u Pošty.

Sběrný dvůr je otevřen pravidelně ve středu a v sobotu. Při třídění odpadů dbejte pokynů obsluhy.

Tomáš Bílek – starosta obce

Obecní úřad upozorňuje všechny občany, že si mohou kdykoliv vyzvednout plastové pytle na třídění odpadu v kanceláři OÚ Vrbice.

Dále prosíme občany, aby pytle s vytríděným plastem (ale i ostatní) pevně zavažovali, aby při svozu nedocházelo k vysypání obsahu!

DĚKUJEME !

Vrbčtí stárce, stárky a chasa Vás srdečně zvou na

TRADIČNÍ KROJOVANÉ HODY

ve dnech 28., 29. a 30. srpna 2011

Začátek krojovaného původu každý den v 15 hodin od prasu na Stráži

K tanci a poslechu hraje D'H Lácaranka

HODY 1964

1. stárek František Hasík
2. stárek Vít Martinec
sklepník Stanislav Knápek

1. stárka Marie Herůfková
2. stárka Marie Oborná
sklepnic Miroslava Šimečková

Vzpomínky pamětníků:

Hody se konaly 6.- 8. září 1964 a byly to první hody, které proběhly za kulturním domem na nově vybudovaném betonovém sóle. Do té doby bývalo sólo hliněné. Po všechny tři dny hodů přšelo, takže hodové veselí probíhalo hlavně na sále KD. Kotůče nosily na hlavách jen stárky, sklepnic měla šátek turečák. Stárce a chasa měli černé kalhoty.

VRBECKÉ

H O D Y

„Co se neudělá do hodů, po hodech už né!“ Takové rčení platívalo na Vrbici odjakživa. Před hody muselo být sklizené obilí a uskladněno na sýpce, vymlácená sláma ležela ve stodole, nebo i nad obytnými světnicemi na hůře. Na slámě bývalo uskladněno i ovoce, hrušky a jablka. Z pole se dovezly celé fůry žlutých dýní, jádra se vyloupaly a dozlatova usušily v troubě, aby bylo

pod májů co „lúskat“. Po každém dvoře se kolébalo hejno drůbeže – kuřat, kačen i hus a hospodyně pár nejlepších kusů zavřela do posady a aspoň čtrnáct dní krmila namočenou kukuřicí – turkyň. Aby měly husy a kačeny pěkně žluťoučká játra, turkyň se osolila a přidala se i lžíce sádla, aby klouzala hladce do krku. Mívali jsme i železné krmítko, takový trachtýrek s klikou. Ten se strčil huse do krku a točením do něho turkyň padala. Okolo hodů se sklízela i fazula. Z latěk se „zbúchal“ sušák a na něm pěkně uschla, aby se pak na mlatě cepem vymlátila. Když se potom fazula měla vařit – a to bývalo každý pátek – nabra-

HODY 2011

1. stárek Lukáš Horák
1. stárka Jolana Bezděková
2. stárek Roman Zálešák
2. stárka Lucie Parolková

sklepník Jiří Zálešák
sklepnic Lenka Zálešáková

la se z pytlíku, vysypala na stůl v kuchyni a pečlivě se přebrala od kamínků, na noc se namočila do vody a až ráno se pak dala vařit.

Jé, to pak bývala pochoutka! Hustá polívka, co po ní mohl „kocur běhat“, nebo pěkně bílá, smetanová „máčka“, i šumajstr – fazula s ertep-

lama, oškarkama, česnekem a majoránků a dozlatova usmaženů cibulků. A k tomu nesměly samozřejmě chybět dobré buchty s „trnkama“, tvarohem, nebo „kuřincama“, tj. trnky smíchané s tvarohem. Nebo vdolky – beleše – pečené na kamnech, maštěné sádlem a otrnkané.

Ale vraťme se k „hodom“. Před hody se všechno muselo pouklízat, zalíčit nebo vymalovat, slamníky – strožoky – nacpat čerstvů voňavů žitnů slámů, pozametat dvůr aj hulic, no a nakonec upíct ty vykrmený husy s kačenama. Při jednom se potom v peci všechno upeklo, i řada plechů voňavých koláčů.

Po hodech už pomali začalo vinobraní, rážání ořechů a trhání ovoce, kopání erterplí, rytí řepy a lámání turkyně, aby byly zásoby na zimu a nebo zas až do příští sklizně.

A naše hody? - To je vlastně taková oslava celoroční zemědělské práce. A je to i poděkování za úrodu. Za tu letošní a taky za všechny příští. Tak veselo hody!

*Marie Kachyňová,
před hody roku 2011*

JE BÝVAJÚ HODY, HODY NA VRBICI

Když se sjede chasa zblízka aj zdaleka,
jakoby pod máju rozhodil klín květů.
Voňavé fialky – šohaji z Lanžhota,
Květy pampelišek - bílovské žlutice.
V bělostnej košeli – šohaji z Kobylí,
jako kopretiny na zelenej lúce.

Při svižném verbuňku pod vrbeckú májů,
zavlní se lúka rozkvetlých šohajů.
Děvčata ve věncích, pěkné jak nevěsty.
Jak růže šípkové, rozkvetlé u cesty,
stojí kolem sóla.
Pěkná je hodová neděla!

Jednoho stromu květy jsme,
jednoho stromu listy.
Když chasa zazpívá ten chorál moravský,
až dech se zastaví!
Jsme jedné země děti, jak děti jedné matky.
Její píseň teď zní, mé rodné Moravy.

Marie Kachyňová 2011

Kontakt na Vrbici:
Pavel Bárta
hustopeče@abxokna.cz
Množstevní slevy
Až 50%

A+BX OKNA

**Výroba, prodej a montáž
plastových oken**

HUSTOPEČE, Dukelské nám. 31

tel.: 607 795 740

www.abxokna.cz

Naše děti zpívají

Jaká radost v tom zpěvu!
Ale není divu! Už od malička slyší
kolem sebe zpěv.

A tak u nás bývalo skoro pravidlem,
že děti dřív zpívaly, než mluvily.

Vzpomínám, že večer před spa-
ním nám maminka zpívala. Ale
ne jenom ukolébavky. Většinou totiž,
když nás uložila do postýlky, dala se
do nějaké práce.

Zašivala a šila, žehlila, no děla-
la práci, na kterou jí celý den nezbyl
čas. Když si všechno k ruce nachystala,
natřepala nám duchýnku v postýlce,
pohladila nás po čele a potichu si
začala notovat. Maminka měla pěkný
melodický hlas a znala hodně písni-
ček. Většina z nich měla spoustu slok,
celý příběh v nich býval ukrytý.

Když jsme byly ještě malé, usnu-
ly jsme po pár veršících. Jak jsme
vyrůstali, těšili jsme se do postele
na to zpívání. Většinu lidových pís-
niček si pamatuju právě od mamín-
ky. Z těch písniček jsme se dovídali
o naší zemi, o lásce i vojně, zkrátka
o tom všem, o čem většinou nebyl
v běžném životě čas mluvit. Mat-

ky bývaly celé dny v jednom kole.
A kolem nich se mnohdy batolilo
celé klubko dětí.

V těch podvečerních chvilkách
nám vyzpívaly všechnu lásku k nám
a ulevilo se jim i od každodenních
starostí.

Nad kolébkou jsme svým dětem
zpívali i my.

Dnes nás těší svými písničkami
naši malí, nadějní zpěváci. V tom
zpěvu nás nechávají vrátit se do naše-
ho dětství.

V jejich písničkách je zároveň i nadě-
je, že i ony budou jednou také zpívat
svým dětem. A naše písnička nikdy
nezanikne.

Marie Kachyňová 2011

SBÍRKA

NA OPRAVU STŘECHY VRBECKÉHO KOSTELA

➤ **zřízen zvláštní bankovní účet**
číslo 243034379/0300

➤ **příspěvky je možné zasílat až do 15. 9. 2011**

OBECNÍ ÚŘAD NEMŮŽE PŘIJÍMAT PENÍZE
*(lze je vložit na účet bankovním převodem nebo vkladem
u přepážky na poště ve Vrbici vkladovým lístkem)*

DĚKUJEME VŠEM, KTERÍ POMÁHAJÍ DOBRÉ VĚCI

Folklórní kroužek

Dlouho jsme přemýšleli, jak ukázat dětem staré tradice a napadlo nás založit folklórní kroužek. Náplní kroužku je naučit děti tance a písně z Hanáckého Slovácka a blízkého okolí a zároveň je tak i seznámit s tím, jak se dřív žilo a jak si děti hrály. Kroužek navštěvuje kolem dvaceti dětí a mnohé z nich přivedla zvědavost, protože

nevěděli, co to vlastně folklór je. Nacvičili jsme spolu pásmo složené z písní, tanců a her, se kterým jsme vystoupili na Dnu matek v doprovodu s mladou cimbálovou muzikou z Mistřína. Měli jsme možnost si vystoupení ještě jednou zopakovat na přehlídce mužáckých sborů. Chtěli bychom poděkovat paní učitelkám z mateřské školy, kte-

ré nám zapůjčili kroje a prostory na zkoušení, a zároveň nám pomáhají. Dále bychom chtěli poděkovat paní Janě Dobrovolné za ušití chybějících krojů a Petrovi Vajbarovi za zhotovení dřevěných koníků. Nyní máme prázdniny, ale v září opět začínáme a těšíme se na všechny děti, které přijdou.

Lenka Janošková

Jak jsme reprezentovaliPopovské slavnosti 25.6.2011

Náš sbor přijal v letošním roce pozvání pořadatelů z valašské obce Štítná nad Vláří-Popov.

Konal se zde již 11. ročník folklórních slavností, za které obdrželi od Evropské unie čestné uznání za rozvoj a udržování mezinárodních kulturních vztahů a dlouholetou podporu tradiční lidové kultury.

Po dvouhodinové cestě autobusem nás přivítalo sluníčko v krásném přírodním amfiteátru. Opravdu srdečného přivítání se nám dostalo také od pořadatelů. Ti se nám snažili splnit všechna naše přání, občerstvením počínaje a technickým zázemím konče.

Na slavnostech vystoupili:

Děti z mateřské školy Štítná
soubor Javorníček ze základní školy
ženský pěvecký sbor Čečera
soubor Javorina z Lysé nad Makytou
soubor Košera
Senior club Vršatec z Dubnice nad Váhom
Mužáci z Vrbice

Jednalo se tedy o účast na mezinárodním festivalu, a to díky účasti souborů ze Slovenska.

Naše vystoupení se skládalo ze dvou částí, ve kterých jsme zazpívali hlavně písničky o Vrbici a také písně z našeho regionu. Celé naše vystoupení se pořadatelům i divákům líbilo, odměnili nás potleskem.

Velký zájem byl o propagační materiály o naší obci. Tímto bych

chtěl poděkovat starostovi Tomáši Bílkovi za poskytnutí materiálů.

Po oficiálním programu následovala zábava se skupinou Imperiál-Trio z Omšenie.

Ani se nám nechtělo domů, ale čekala nás dlouhá cesta autobusem. Zjistili jsme totiž, že jsme byli nejvzdálenější soubor ze všech vystupujících.

František Polášek za Mužáky z Vrbice

„Vrbecká dědina“ 7. ročník zpívání mužáků v hodové búde 11. 6. 2011

Letos již po sedmé se sešli mužáci z dalekého i blízkého okolí, aby si zazpívali v hodové búde za kulturním domem na Vrbici. Pozvání přijaly sbory z Kobylí, Buchlovic, Poštorné, Dubňan a mužáci domácí. Novinkou bylo vystoupení mladých talentovaných zpěváků, kteří vystupují na různých dětských soutěžích.

Úvodní písničku „Vrbecká dědina“ zahrála CM Guráš a společně si ji zazpívali mužáci z Kobylí a Vrbice. Naštěstí se nepobili, jak se zpívá v písničce. O mluvené slovo se postarala a celý pořad konferovala paní Bohumila Bařinová.

Po oficiálním zahájení zástupce starosty obce se představil nově vznikající dětský folklórní kroužek vedený paní Lenkou Janoškovou a paní Markétou Fridrichovou. Pak už dostali slovo domácí se svým pásmem písní pod vedením Václava Hasíka. Poté se představili první malí zpěváčci: Klárka Mikulicová, Klaudinka Fridrichová a Peťa Tesák, dále nám mužský sbor z Buchlovic za doprovodu huslí a gajd zazpíval písničky z Buchlovicka a okolí. Ve druhé skupi-

ně talentovaných zpěváků se se svými písněmi představili Iva Janošková, Michalka Hanzlíková a Martin Petrásek. Písně z Podluží zazpívali mužáci z Poštorné, kteří pobavili diváky hned v úvodu svého vystoupení. V poslední skupině talentovaných zpěváků se představily Lenka Horáková, Magda Mikulicová a Markéta Petrásková. Na závěr setkání vystoupily mužské

sbory z Dubňan a Kobylí.

Všechny sbory nakonec zazpívaly společné písně a 7. ročník byl úspěšně zakončen. Následovala beseda u cimbalu, ze které se někteří účastníci rozcházeli až za ranního kuropení.

Chtěli bychom touto cestou ještě jednou poděkovat sponzorům za podporu a obecnímu úřadu za pomoc při zajištění akce.

Zprávy z vrbeckého muzea

V první polovině měsíce července byly úspěšně dokončeny stavební úpravy našeho obecního muzea. Stalo se tak díky šikovnosti obecních zaměstnanců a důslednosti dohledu pana starosty. Stavební rekonstrukcí bylo muzeum rozšířeno o další místnost, malý sklad a záchod s umyvadlem v zadní části budovy. Tato budova starého obecního úřadu postavená za starostování Václava Hubáčka z č. 1 v roce 1872 poskytuje patřičně důstojné prostory právě pro muzeum. V současné době probíhá postupná instalace i některých nových exponátů. Postupná proto, jelikož máme některé věci pro muzeum přislíbeny a je často potřeba nové exponáty pro vystavení připravit. Nově bude obecní muzeum otevřeno v hodové dny a doba otevření bude oznámena obecním rozhlasem. Při-

pomínám, že stále platí nabídka pro ochotné občany podílet se na činnosti muzea podobnou formou, jak funguje muzeum ve Velkých Bílovicích, nebo v Kobylí. Ve zmíněných obcích se stará o muzeum malá skupinka občanů, která nejen že pomáhá shánět další exponáty, ale i poradí, jak věci pro vystavení připravit a umístit. Zvláště by to bylo dobré u exponátů z textilií, například u krojů.

V měsíci červenci začaly konkrétní přípravy na vydání knihy o minulosti obce Vrbice. Už na dřívějších sjezdech rodáků nebo i od současných turistů – návštěvníků naší obce, je neexistence takovéto publikace připomínána. Pan starosta připravil obecnímu zastupitelstvu ke schválení jmenný seznam redakční rady, která by po patřičném schválení měla sle-

dovat a dohlížet na vznik zmíněné knihy. Prozatím jsou k dispozici velmi zajímavé a mnohdy přímo objevené záznamy o dávné minulosti naší obce, které posbíral po archivech vrbecký rodák pan Miloslav Válek z Brna. Tyto záznamy ovšem potřebují zpracovat. Dovolil bych si nabídnout také moje články, které popisují staré doby obce Vrbice (mám jich asi 45). Je možné, že se přihlásí se svým příspěvkem ještě i někdo další. V obecním archivu máme velmi zajímavé staré fotografie, které by mohly dobře doplnit články a informace v zamýšlené knize. Předpokládá se, že by kniha o minulosti naší obce mohla spatřit světlo světa v příštím roce, protože v roce 2012 uplyne 790 roků od první písemné zmínky o naší Vrbici.

František Janošek

Moje Vrbice

V naší vlasti je prý kolem 14 obcí s jménem Vrbice. Žádnou jinou, než tu naši jsem do nedávna nenavštívila. Až vloni...

Cestovali jsme autem po naší vlasti a zabloudili až na západní výspu republiky, do Pošumaví na Prachaticko. Kraj je tam krásný, hluboké lesy a rybníky, sem tam roztroušené vesničky. Zaujala mě jejich malebnost, stejně jako malé rybníčky na návších. Jak se za oknem auta střídaly dědky, střídala se i jejich jména.

A najednou cedule, značící začátek obce a na něm k mému údivu, málem i leknutí stálo zřetelně obec Vrbice. No samozřejmě, že to nebyla ta naše Vrbice, ale Vrbice to byla. Hned jsem se, ačkoliv vzdálena od domova stovky kilometrů, cítila téměř jako doma. Tak hřejivě na mě zapůsobil ten název. Ten jeden z mnoha na dlouhém putování.

Ale jen jeden, jenž dokáže udělat se srdcem divy. Nezbyvalo, než zastavit. Na Vrbici. Nebo ve Vrbici, či ve Vrbicích?

Na to jsem dostala odpověď hned uprostřed malé návsi, na níž stála pěkně opravená kaplička, nechyběl tu ani rybníček.

Místní tety, jak se u nich říká, na rozdíl od nás, kde říkáme tetičky, nás ochotně zasvětily do dávné historie i současnosti.

Přesně, jak u nás, je to ta Vrbice. Kaple na návsi je zasvěcena Panně Marii, prostřednici všech milostí. V květnu se tam koná pouť, na návsi se stavějí ozdobené májky, tradicí je i masopustní průvod masek. Lidé se scházejí v různých spolcích, ačkoliv zde žije jen kolem 70 stálých obyvatel. Obec je známá i zástavbou z roubených chalup, pro tento kraj tak typických. Historie pošumavské Vrbice sahá do roku 1382. Kdysi bývala obývaná i pašeráky a převaděči. Stejně jako na naší Vrbici, hrávalo se zde divadlo a vyšlo odtud do světa mnoho muzikantů, ale i lidí do cirkusu. Obec byla proslulá i světáctvím, až jedna třetina obyvatel odcházela do světa za sezonní prací. Zdejšími událostmi se inspiroval i pošumavský spisovatel Karel Klostermann.

Dověděla bych se toho mnohem víc od sympatických tet v šátku a bavlněných šatovkách, okopávajících rozkvetlé uzounké předzahrádky.

Ale najednou kterási vyhrkla:

„A odkudpa ste vy?“

Nedočkavě jsem tuto otázku čekala.

„Tety, hádejte!“

„No nedej Bože, až odněkud z Prahy?“

„Představte si, narodila jsem se stejně jako vy, na Vrbici.“

„I co vás koza bere, to bychom vo vás museli vědět, známe tu jeren druhýho, jak svý boty.“

„Ale přesto je to tak! Tam, za těmi kopci a mnoha údolími na jihu Moravy, je taky obec Vrbice. Leží vprostřed vinohradů a úrodných polí a její historie sahá až do 13. století. Je to obec lidových tradic, dobrého vína a pracovitých lidí. Do daleka se rozhlíží bílou kostelní věží, která jakoby zvala pocestné k návštěvě malebné dědky pod kopcem Stráží.“

„Tak to jste už jako přibuzenstvo, když jste taky Vrbečáci, jako my! To nemůžete jen tak odjet, chvíli hu nás musíte posedít a aspoň koláč s povidlím si musíte vzít i vody tuto ze sturny se napít. Vždyť to jsme skoro rodáci, i když nás hory dělí!“

Když jsme se pak loučili, bylo nám, jak rodnou dědku kdybychom opouštěli.

Tak zas někdy nashledanou Vrbice!

Marie Kachyňová 2011

VRBICE

Ten vrbecký kostelíček, kolem svatě pole,
pár staletí hlídá všeckých, kteří žijí dole,
pod ním sklípky jak korálky pěkně porovnané,
řádni lidé tady žijú v zemi požehnané.
Kolem samé vinohrady z jara nakvétají,
každý to ví, Vrbečané svůj kraj rádi mají,
a večer, když nad Pálavů hvězdy padají,
šohajci si při vínečku pěkně zpívají.
Ten život tak, jako voda do daleka spěchá,
nikdo neví, co na něho v jeho žití čeká.
Nejen práce, i radosti občas něco bolí,
nakonec se všichni sejdou na svatém poli.
Tam, kde končí všechny strasti malicherné sváry,
vše, co bylo, pominulo a zmizelo v dáli,
jen kostelík na kopečku do kraje se dívá
a všem, kteří leží kolem, vítr pozdrav zpívá.

složil pan Handl z Lukova

(známý, který pravidelně jezdí k Bařinům č.p. 350)

Den dětí 2011

V neděli odpoledne 29.května se prostor za kulturním domem proměnil v historické bojiště. Navštívila nás část jednotky regimentu švédský mušketýrů MORTAIGNE. Mušketýři pojali celé odpoledne v duchu historických soutěží a úkolů. Nejdříve zahájili celý program nástupem

a ukázkou střelby z mušket. Po té následovalo samotné soutěžení dětí, které pro ně mušketýři připravili. Stovka dětí se na několik chvil proměnila v malé rytíře a rytířky, všichni si očividně soutěže užívali – nechyběly rytířské turnaje nebo dobývání hradu. V průběhu odpoledne při-

jeli vrbečtí hasiči a předvedli dětem ukázkou hasičského zásahu. Děti neodolaly prohlídce hasičského vozu. Dalším lákadlem

byla trampolína zakoupená z prostředků SRPDŠ pro akce dětí. Za splnění úkolů dostali soutěžící sladkou odměnu. Celá akce byla zakončena břišními tanci v podání dvou krásných markytánek. A na závěr nechybělo ani tradiční opékání špekáčků.

Rádi bychom touto cestou poděkovaly skupině MOR-TAIGNE, která vystoupila bez nároku na honorář, také všem sponzorům, kteří jakkoliv přispěli k zajištění celé akce. Velký dík patří hrstce rodičů, kteří pomáhali s přípravou.

Tato akce se povedla také díky pěknému počasí, jen bychom uvítali více pomocných rukou při přípravě.

*Za rodiče Pavla Kolářová,
Petra Kadrnková a Jarmila Vykydalová*

MATEŘSKÁ ŠKOLA INFORMUJE

Indiánská stezka s tatínky

Na konci školního roku pořádá naše mateřská škola společnou akci dětí s rodiči, v minulých letech např. hraní pohádek, šipkovaná.. Těchto akcí se účastní většinou maminky.

V letošním roce jsme oslovili, jak napovídá název akce tatínky. V dostatečně dlouhé době jsme stanovili termín, aby si tatínci zajistili volno. U některých povolání to opravdu nejde, proto je nahradila maminka. Jinak měla být akce pro maminky tajná, až v daný den měly připravit na konci stezky občerstvení.

Mateřská škola se proměnila v indiánskou osadu, děti zhotovily indiánský stan, vyráběly čelenky, indiánské oděvy, talismany. Do her se zapojil celý personál, a tak se stalo, že

paní školnice skončila jako bledá tvář u mučednického kůlu.

V očekávaný den jsme se sešli na zahradě mateřské školy. Někteří tatínci přišli spolu s dětmi v indiánských oděvech. Kdo neměl, zhotovil si čelenku a namaloval se, že všichni vypadali jako praví indiánští válečníci. Prvním úkolem bylo vymyslet indiánská jména.

U indiánského stanu s kotlíkem ohnivé vody, kterou mohli ochutnat, je přivítaly dvě indiánky Velké a Malé oko, Tichou vodu, Břehy mele, Velký a Malý mrak... Po skolení medvěda tomahavkem a projitím cestičky se zavázanýma očima se dostali na druhé stanoviště. Tam je čekala další indiánka, u které měli velcí indiá-

ni dokázat svou sílu a malé indiány přenést mezi překážkami. Závěrem ukázali znalosti v indiánském testu. Za splnění všech úkolů získali malí indiáni barevné kameny. Další odměnou byly sladkosti a párky v rohlíku, které připravily maminky. Párek v rohlíku byla jediná vada na překrásném odpoledni – příště raději oheň s klasickým opékáním.

Stanování za kulturním domem

Na začátku června konečně začalo sluníčko vystrkovat své paprsky, a tak jsme se rozhodli, že pro děti uspořádáme den ve stanech. Stany nám ochotně půjčili v základní škole. S pomocí větších školáků jsme je postavili za kulturním domem.

Další den děti přicházely do mateřské školy vybavené karimatkami a někteří chlapci i vlastními stany. Vrazili jsme za kulturní dům, děti se ubytovaly ve stanech. Paní učitelky s paní školnicí rozdělaly oheň, uvařily na kotlíku pravý tábornický čaj. Chléb s pomazánkou a čajem snad poprvé za celý školní rok chutnal všem dětem (ani nikdo nechtěl suchý).

Celé dopoledne si děti hrály ve stanech, povídaly si pohádky, uspořádaly si samy rozcvičku.

V poledne dorazily paní kuchařky s obědem. Podávala se masová polévka v mističkách a výborné buchty s povidly nebo s tvarohem. K dispozici po celý den byla varnice s pitím.

Na odpolední svačinku jsme si opekli párky.

Děti byly ze stanování tak nadšené, že smlouvaly s paní učitelkami, abychom všichni spali ve stanech přes noc. Navštívily nás i některé maminky. Prosbu dětí vyslyšely a domluvily se mezi sebou, že o prázdninách dětem sen o spaní ve stanech umožní.

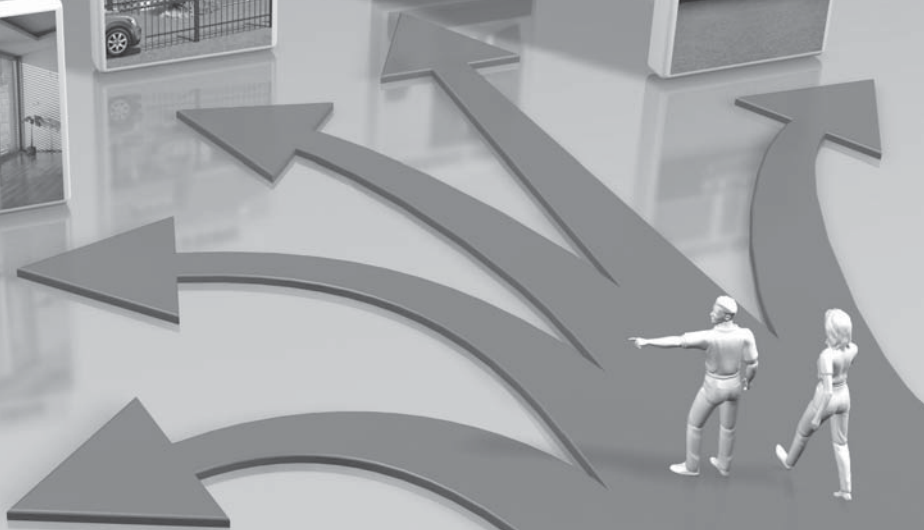
Mateřská škola děkuje všem rodičům za spolupráci, za sponzorské dary, zejména panu Petrovi Vajbarovi za opravu paravanů, výrobu knihovny, dřevěných koníků pro folklorní kroužek, rekvizity k pohádkám.

Také děkujeme obecnímu úřadu Vrbice, všem jeho zaměstnancům za velmi dobrou spolupráci.

Jana Kadlecová ředitelka MŠ

NEKUPUJTE ZAJÍCE V PYTLI - PŘIJDETE SI VŠE VYZKOUŠET!

- CENTRUM OTVOROVÝCH VÝPLNÍ - HUSTOPEČE
u Brna (přímo u dálnice D2, EXIT 25)
OTEVŘENO: Po - Pá (9:00 - 17:00 hod.)
- CENTRUM OTVOROVÝCH VÝPLNÍ - BOŘETICE
OTEVŘENO: Po - Pá (7:00 - 17:00 hod.)

Volejte zdarma: 800 100 372, www.lomax.cz

LOMAX®

Adaptace „nováčků“ v mateřské škole

Ráda bych se se čtenáři podělila o tipy, které pomáhají zvládnout adaptační problémy u dětí, které nastupují do mateřských škol, ve všech školách jsou stejné nebo velmi podobné.

Nedoporučujeme rodičům, aby ve školce zůstávali s dětmi. Rodiče mají možnost navštěvovat s dětmi mateřské školy před zápisem a po něm, chodit na školní zahradu, ale na začátku nového školního roku společný pobyt

nedoporučujeme. Nedoporučujeme ani dlouhé loučení - účinnější je dítě do třídy odvést a raději hned odejít (i když dítě brečí, učitelky jej během chvilky uklidní). Pokud se s dítětem rodič dlouze loučí, spíše jej rozbere.

Doporučujeme, aby si dítě vzalo z domu oblíbenou hračku nebo „plyšáčka“, s kterým spává.

Dítě se tak cítí bezpečněji. Před spaním čteme dětem pohádky, pokud

dítě brečí, sedneme si k němu, pohladíme jej, držíme za ruku.

Jestliže rodič s dítětem do třídy vstoupí, hraje si s ním, je dobré se vzdálit v tichosti, neupozorňovat dítě, že už jde. Dítě si hraje, a když si vzpomene na rodiče, učitelka jej vhodnou formou zabaví.

Přejeme všem dětem úspěšnou adaptaci bez slziček.

Zdroj Informatorium 3-8

Angličtina v naší mateřské škole

Hallo boys, hallo girls,
hallo everybody.
Hallo David, hallo Mary
come and join the party.

Tato úvodní písnička, která je zároveň naším pozdravem, otevírá každé naše setkání s angličtinou. Děti mají tuto písničku rády, jejinápěv je jednoduchý/ je to vlastně známá dětská písnička Skákal pes přes oves.../. Písnička je melodická, nenásilná a děti se zcela přirozeně zdraví v anglickém jazyce.

Pomocí této písničky svolávám děti na koberec, kde se spolu všichni pozdravíme a domluvíme se, co dnes v angličtině budeme dělat. Během našeho setkání se snažíme střídat aktivity pohybové, které probíhají většinou na koberci, s činnostmi u stolečků, kde doplňujeme pracovní listy daného okruhu a zároveň procvičujeme slovní zásobu, zpíváme písničky nebo vytleskáváme říkadla. Hlavně

však je potřeba děti stále motivovat a chválit, což jim pozvedává sebevědomí a mizí ostych z mluvení. Když děti slyší slůvko „well“, hned se jim rozzáří oči. Musíme si uvědomit, že je důležité dětem dávat raději méně informací, aby si je lépe zapamatovaly. Máme k dispozici několik okruhů, se kterými pracujeme - pozdravy, barvy, čísla, zvířátka, ovoce a zelenina, naše rodina, naše tělo, škola.....

Děti se vždy těší na nějakou pohybovou hru. Zjistila jsem, že i hra Zlatá brána se dá hrát v angličtině. My jsme si jen trochu změnili název a hrajeme Na sluníčko nebo měsíček/Sun or moon/ nebo v angličtině hrajeme Na kočku a myš/Cat and mouse/ nebo Na sochy. Prostě se vůbec nenudíme. Každé naše setkání se nám zdá krátké.

Často se setkáváme s názorem, že angličtina či jiný cizí jazyk do mateřské školy nepatří. Vždyť děti neumí pořádně česky a ještě jim budeme

plést hlavu jiným jazykem. Nedávno jsem absolvovala seminář Angličtina v mateřské škole a tam se tato otázka také diskutovala. A všechny pochybnosti se rozplynuly. Proč ne? Vždyť dítě právě v předškolním věku má vysokou kapacitu mechanické paměti, je velmi zvědavé a hravé. Dítě se zdánlivě lehce učí, proto se přikláním k názoru, že angličtinu hravou formou je vhodné v mateřské škole provádět. Nejde o to, aby dítě zvládlo velké kvantum slovíček, ale stačí, když si zapamatuje třeba tři barvy ze šesti nebo čísla 1-5, že jablko se řekne apple, umí pozdravit, poděkovat, poprosit a nebo se rozloučit krátkým Bye-bye. A tímto pozdravem se i my loučíme po každém sezení-samozřejmě zase naší písničkou.

Bye-bye boys, bye-bye girls,
bye-bye everybody.

Bye-bye David, bye-bye Mary.
This is end of the party.

J. Cichrová, učitelka MŠ Vrbice

Rekonstrukce školní kuchyně

Školní rok 2011/2012 zahájíme v nově zrekonstruované kuchyni. Celková rekonstrukce proběhla o letošních velkých prázdninách. O zednické práce a rozvody elektřiny se postarali pracovníci obecního úřadu Vrbice. Topení měl na starost pan Jaroslav Varmuža, o vodu a odpady se postaral Josef Horčíčka. Veškeré kuchyňské spotřebiče a vybavení dodala a nainstalovala firma Chevron Mikulov, která vyhrála výběrové řízení. Dosavadní kuchyně měla naplněnou kapacitu vařených jídel, která byla touto rekonstrukcí navýšena, čímž vznikla možnost příjmu nových strávníků. Noví zájemci mají možnost hlásit se na telefonním čísle: mob. 776 818 271, tel. 519 430 329. Cena obědu je 52 Kč. Tímto bych chtěla všem, kteří se na rekonstrukci kuchyně podíleli, poděkovat a popřát stávajícím i budoucím strávníkům Dobrou chuť.

Svrčková Markéta

NEVÁHEJTE A VYUŽIJTE VÝHODY

Českomoravské stavební spořitelny, a.s.

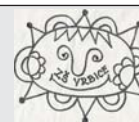
- uzavření stavebního spoření - ZDARMA
- úvěr s úrokem od 3,7% na bydlení
- spotřebitelské úvěry na cokoliv
- penzijní připojištění se státním příspěvkem
- rizikové životní pojištění
- ERA osobní účet od Lišky

IVAN HOŠEK tel.: 603 240 946

e-mail: ivan.hosek@cmss-oz.cz

Školní okénko

NÁVŠTĚVA Z JAPONSKA

V úterý po Velikonocích jsme měli ve škole další zahraniční návštěvu až z dalekého Japonska. Hudební skupina HINOKI-YA nás navštívila přímo ve škole a předvedla nám kus svého hudebního umění. Původně plánovaný koncert (na půl hodiny) se pořádně protáhl na celou hodinu, protože vystoupení čtyř mladých hudebníků bylo nabitě energií a úžasnými rytmy japonské lidové hudby. Přestože nikdo z nás neuměl ani slovo japonsky, na závěr koncertu jsme ve třídě všichni společně zpívali a tančili.

Návštěvu nám zajistil pan Roman Veverka. Děkujeme!

Mgr. Renata Horáková ředitelka školy

Výlet ZOO Lešná - Míša a Sína s pštrosím vejcem

MOBILNÍ TELEFONY

Posledním květnovým dnem byla ukončena sbírka mobilních telefonů na naší škole. Prostřednictvím této sbírky jsme se účastnili kampaně na ochranu primátů.

Celkem se nám podařilo shromáždit 79 mobilů, a to zásluhou pouhých 25 žáků. Všichni, kteří se na sbírce podíleli, byli odměněni sladkostí a nejpilnější z nich dostali jako odměnu také pokladničku.

Telefony jsme odevzdali při školním výletě přímo v ZOO Lešná, která celou akci pořádala.

Jsm rádi, že jsme alespoň malou „kapkou“ přispěli na užitečnou věc.

Mgr. Petra Veverková organizátorka akce ve škole

PERLIČKY ZE ŠKOLNÍCH LAVIC

O čem je řeč?

Horník je dole a těží uhlí.

Ježek je věc, která píchá.

Počítač je věc, která hraje.

Zelená je věc, kterou sečeme.

Švestka je věc, která roste na stromě.

Teta je člověk, který je příbuzný.

Vlak je lokálka a jezdí po koleji.

Počítač je elektrický stroj.

Horník leze po horách.

Švestka je ovoce, roste a má listy.

Teta? Hlídá nás.

- čerpáno z hodin prvouky
ve 2. ročníku

EU peníze školám

Základní škola Vrbice se zapojila do realizace projektu „Zkvalitnění podmínek pro vzdělávání“ v rámci operačního programu „Vzdělávání pro konkurenceschopnost“, který vyhlásilo MŠMT pro všechny základní školy v ČR a který je zcela financován z ESF (evropský sociální fond) bez spoluúčasti školy a jejího zřizovatele.

V listopadu 2010 byla škole schválena dotace v celkové částce 497 800 Kč.

Přidělené prostředky budou použity na zlepšení materiálních a vzdělávacích podmínek školy, zejména v oblasti výuky cizích jazyků, informačně komunikačních technologií (ICT) a čtenářské a informační gramotnosti.

Už nyní se žáci mohou těšit na nové vybavení školy- počítače, interaktivní tabule, vizualizér, ve třech třídách budou vyměněny staré dřevěné tabule za nové.

Část dotace je určena pro další vzdělávání vyučujících ve škole.

Realizace projektu bude probíhat na podzim letošního školního roku a pokračovat na jaře roku 2012. Ukončení celého projektu je 30.6.2013.

Mgr. Renata Horáková
ředitelka školy

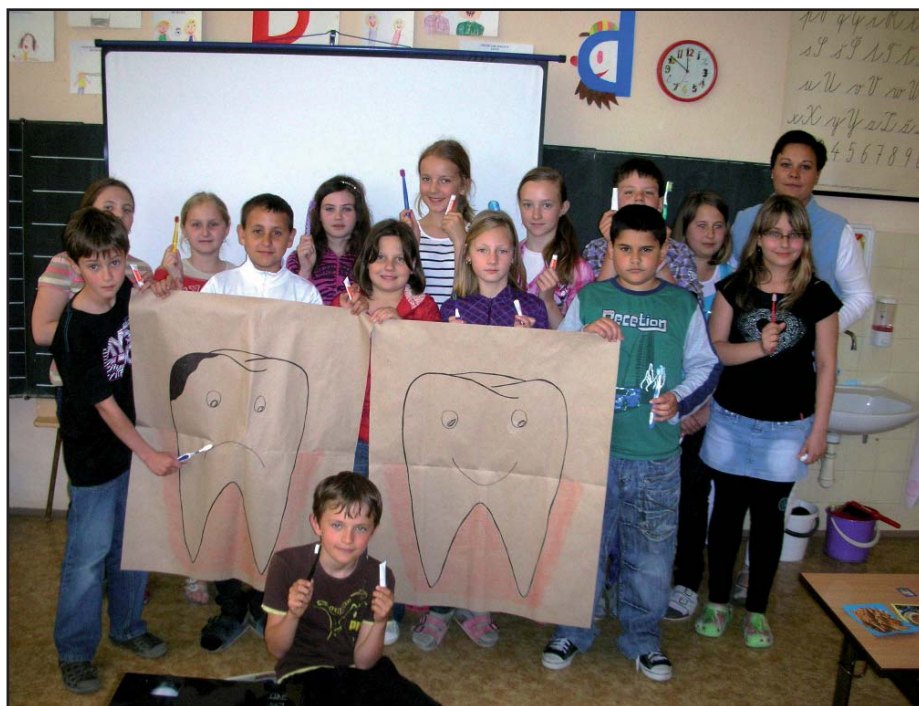
ČISTÉ ZUBY = ZDRAVÉ ZUBY

Stále více dětí má zkažené a žluté zuby. Když se ráno zeptáme čistil/a sis zuby, co myslíte, že většina z nich odpoví? Děti jsou ohroženy vznikem zubního kazu mnohem více než dospělí. Zubní kaz je onemocnění, které se vyznačuje úbytkem minerálních látek (zejména vápníku a fosfátů) z tvrdých zubních tkání. Sklovina a zubovina oslabené ztrátou minerálů se rozpadají a vzniká kazivá dutina.

Proto přijela do školy na naše pozvání paní Horáková, preventistka na zubní hygienu. Její hodinové vyprávění o dentální hygieně bylo velmi poutavé a hlavně poučné. Každému z žáků ukázala, jak správně si své zuby čistit, jaký kartáček je vhodné používat a jaké množství zubní pasty je správné si dávat.

Zkuste si tuto informaci přechíst na svých zubních pastách i Vy. Rozhodně to není tolik, kolik ukazují v některých televizních reklamách na zubní pastu. Dozvěděli jsme se také, co dělat, dojde-li při poranění zubů k odlomení větší i menší části korunky. Z celého dopoledne si žáci odnesli spoustu důležitých informací a dobrých rad, jak je péče o zuby a ústní dutinu důležitou součástí každodenní hygieny.

Mgr. Daniela Otáhalová vyučující

SLOHOVÉ PRÁCE ŽÁKŮ 2. ROČNÍKU - MOJE MAMINKA

Moje maminka

Maminka je středně vysoká,
silnější postavy. Má světle
hnědé vlasy a modré oči.

Moje maminka je hodná a
přísná. Její záliby jsou
počítač, tácky, a příroda.

Honza Rychlý

Moje maminka

Moje maminka je vysoká a
štíhlá. Má kaštanové vlasy
a modrošedé oči. Je hodná, ve-
selá, pracovitá a někdy i přísná.
Mezi její záliby patří lyža-
vání a práce na zahradě.

Jaromil Těšar

Moje maminka

Moje maminka má
střední postavu. Má černo-černé
vlasy a modré oči. Je hodná a
laskavá. Mezi její záliby patří
kreslení a umývání nádobí.

Patrik Hýpl

Moje Maminka

Moje maminka je menší postavu.

Má tmavě červené vlasy a modré oči.

Maminka je hodná, pracovitá a má
ráda klid. Její zálibou je sport.

Leoš Šalviš

16. května

Moje maminka

Moje maminka je štíhlá,
střední postavy. Má
barvu vlasů blond.

Moje maminka je laskavá
někdy je přísná. Ráda
čte a sází květiny.

Jakub Věselý

Moje maminka

11. května

Moje maminka má drobnější postavu.

Ona má modré vlasy a světlé. Je hodná
a milá. Ráda čte.

David Kocourek

Moje maminka

Máma je střední postavy.

Barva vlasů černá a
barva očí hnědá. Je hodná,
laskavá a milá. Máma

ráda peče, čte knihy a
vyšívá. Čtení Bůžka

Moje maminka

Moje maminka má největší

postavu a je menší než tatínek.

Maminka má hnědé vlasy a zelené

hnědé oči. Je hodná a někdy se na

nás rolobí. Ráda pracuje na zahradě

a stará se o svoje bytíčky. Bůžek

Vějšek

Moje maminka

Moje maminka je štíhlá postavy.

Má barvu vlasů blond,

modré oči. Maminka je hodná,

milá a obětavá. Ráda luští

křížovky, ráda kamisvítala

a chodí do přírody.

Barbora Machová

HRÁTKY S VYJMENOVANÝMI SLOVY VE 3. ROČNÍKU

O prázdninách

O velkých prázdninách jsem byla na táboře blízko Bydžova. Bydlela jsem na mlýnici, ve které bydlel i pěkný synek. Pomáhal mlynáři s těžkými pytli obilí a jinou prací. Měli velkou krásnou zahradu, plnou různého hmyzu, ale i myši, hlemýžďů, slepýšů, sýkorek, sýčků, sýslů. V noci přiletěl i netopýr s výřem. Velice brzy jsem si tam na všechno zvykla. Přes den nebyla o zábavu nouze, protože jsme chodili na byliny a do lesa na pýchavky. Také jsme pozorovali včely, jak snášejí pyl a občas se svezli na neobyčejné bílé kobyle. Mlynář měl i dobytek, z mléka dělal sýry a syrovátku. Dlouho bych si na takový život zvykat nemusela.

vytvořila Kristýna Knápková

VÝLET NA VYŠEHRAD

Konečně byl pátek a my jsme odjížděli na chatu. Auto s námi smýkalo a na lesní cestě jsme málem přejeli hlemýžď. Když jsme odemykali dveře naší ubytovny, zjistili jsme, že je v našem obydlí myš. Zíval jsem únavou a tak jsem šel brzičko spát. Ráno jsme se vypravili na Vyšehrad. Až k hradu jsme autem vyjet nemohli a čekal nás pořádný výšlap. Na blízké mýtině se pásli býk i kobyla a nad námi létaly sýkorky. Na lesní pěšině jsme zahlédli slepýše. Byl to nádherný víkend plný neobyčejných zážitků.

vytvořil Matyáš Svoboda

RUZYŇ

Ruzyň je velké letiště v Praze. Každý den se na Ruzyňi míjejí letadla z blízkých i dalekých států.

V Ruzyňi jsem ještě nikdy nebyl, ale mám slíbeno, že se tam brzy podívám. Obyvatelé Prahy vidí nad svými hlavami létat hodně letadel, je to jejich pýcha. Na hluk letadel už jsou zvyklí. Lidé, kteří pracují na letišti, umí cizí jazyky. Piloti letadel musí být bystří a musí myslet na cestu. Letušky nesmí v letadle klopýtnout s občerstvením, protože by způsobily povyk.

Moc se těším, až Ruzyňi navštívím a uvidím z výšky přistávat letadlo.

vytvořil Radek Ludva

ZAJÍMAVOSTI: Lidské tělo

Svalový systém vytváří téměř polovinu hmotnosti lidského těla!

Váha kostí je překvapivě malá. Kostí tvoří pouze 12 % váhy vašeho těla.

Více než 70% vašeho těla je voda!

HLAVA

V lebce máme 29 různých kostí...

Průměrný člověk sní během života 50 tun potravy a vypije více než 40 000 litrů tekutin.

Bez jídla můžete žít 2-3 týdny!

Bez vody můžete bohužel zemřít během 2 nebo 3 dnů.

Každý den polkneme zhruba 1300 krát. Člověk vyprodukuje za život 38 tisíc litrů slin. Většina jich naštestí putuje do žaludku.

Člověk mrkne asi 25 000x za den.

I když si to většinou ani neuvědomujeme, mrkneme každé dvě až tři vteřiny. Ženy mrkají dvakrát častěji než muži.

ORGÁNY

Lidské srdce vyvine takový tlak, že by krev mohla stříkat asi 10 metrů daleko. Při kýchnutí se vzduch v průdušnicích pohybuje rychlostí až 160 km/h. Člověk dýchá vždy pouze jednou nosní dírkou a každých 15 minut následuje výměna.

Na jeden nádech nabere do plic

jen půl litru vzduchu, z něj se navíc vstřebá jen malý zlomek kyslíku, asi pět procent. Kdybyste vzduchem, který za život nadechnete, nafukovali létající balony, bylo by jich 150.

Kolik tepen i nepatrných cév má v sobě každý člověk? Kdyby se narovnaly za sebe, dala by se jimi obmotat zeměkoule podél rovníku celkem dvaapůlkrát. A je to 100 tisíc kilometrů.

Stejnou vzdálenost procestuje krev na cestě lidským tělem. Ovšem každý den!

NEHTY A VLASY

Nehty rostou rychlostí 0,1 mm za den. Za život nám naroste průměrně 55 metrů nehtů. Petřínská rozhledna v Praze je jen o pár metrů vyšší.

Nehty na rukou rostou čtyřikrát rychleji než nehty na nohou.

Kdyby bylo ze 100 000 lidských vlasů upleteno lano, mohlo by unést závaží o hmotnosti 12 tun.

KOSTI A SVALY

Čtvrtina lidských kostí se nachází v nohách.

Při chůzi používáme více než 200 druhů svalů!

Člověk za život ujde v průměru asi 200 tisíc kilometrů, tedy obejde pětkrát celou zeměkouli.

POCENÍ

Za den nám po kůži steče více než tři čtvrtě litru potu. Během života tak vypotíme neuvěřitelných 22 kubických metrů slané vody. Tolik se vejde do kulatého zahradního bazénu o průměru sedmi metrů.

Dalších pět tisíc litrů vody vydechne v podobě vodních par.

Čím chladnější je místnost, ve které spíte, tím větší je pravděpodobnost, že se vám bude zdát zlý sen.

Od rána do večera se člověk zmenší o dva centimetry. Může za to sesedání obratlů páteře. Během noci – při spánku – se páteř zase roztáhne!

Každý měsíc se kůže obnovuje tak, že se sloupává její svrchní vrstva. Denně se odloupne 6 až 14 gramů. Za život se z nás tak oloupe zhruba 380 kg kůže.

Praváci žijí v průměru o devět let déle než leváci.

vypracovala Lenka Horáková

7. třída

STAVEBNÍ ÚPRAVY VE ŠKOLE BĚHEM PRÁZDNIN

Po dobu letních prázdnin je ve škole pěkně rušno. Po chodbách a třídách se nepohybují děti, ale pracovníci obecního úřadu a kluci brigádníci. Koncem června začala ve škole rekonstrukce elektroinstalace, která byla ve špatném stavu a nestáčila zvládat množství el. přístrojů (zejména IT). První na řadu přišla tělocvična, kde bylo potřeba provést opravu stropu a výměnu světel. Po ní začaly práce v ostatních třídách a na chodbě. Škola se změnila v jedno velké staveniště – spousta prachu

a sutě. Aby toho nebylo málo, přidaly se další práce na stěnách, na kterých bylo několik vrstev malby. Ta se musela oškrábat, a tím se zpomalil postup oprav. Do konce prázdnin se stihne připravit jen několik tříd (proto posunutí zahájení nového školního roku až na 5.9.), zbytek bude dodělán na začátku září. Příští letní prázdniny se bude pokračovat na chodbách. Potom bude škola uvnitř jako „ze škatulky“. Pak přijde na řadu „obal“ školy.

Mgr. Renata Horáková řed. školy

ZAHÁJENÍ NOVÉHO ŠKOLNÍHO ROKU 2011/2012

Nový školní rok začne v ZŠ Vrbice v pondělí 5. září 2011 v 8 hodin na hřišti u školy.

Prvníci přijdou s aktovkou v doprovodu rodičů, ostatní žáci si vezmou s sebou pouze přezůvky.

Úspěchy vrbeckých žáků ZŠ Kobylí ve školním roce 2010 / 2011

V uplynulém školním roce dosáhli výrazných úspěchů také naši žáci z Vrbice. V přeboru škol okresu v přespolním běhu skončila Kateřina Mikulicová z 8. třídy třetí. Po vyhraném okrsku nás v okresním kole reprezentovali haloví fotbalisti a florbalisti. Byli to deváťáci Michal Kocourek, Pavel Springer, z osmičky Ondřej Bařina a Vítek Sedláček. Výborní byli také košíkáři, jmenovitě z 9. třídy Michal Kocourek, Pavel Springer. Vyhráli hustopečský okrsek a v okresním finále skončili druzí. Vyhráli také Turnaj osvobození města Valtice. Lenka Horáková ze 7. třídy byla pátá v okresním finále Olympiády jazyka anglického.

K dosaženým výsledkům gratuluji a přeji hodně úspěchů i v dalších letech.

Vlastimil Janda, ředitel ZŠ Kobylí

DĚTI A INTERNET

Brouzdání po internetu je v dnešní době samozřejmostí. Dospělí ale i děti hledají na jeho stránkách nejružnější informace a zábavu. Internet je ale také zdrojem velkého nebezpečí zejména pro děti.

Rodiče i jejich potomci by se tedy měli na internetu řídit několika základními pravidly, které mohou přispět k tomu, aby jejich dítě mohlo tomuto nebezpečí předejít.

Přesná pravidla pro bezpečné používání internetu pro děti a rodiče najdete také na www stránkách školy (NAŠE ŠKOLA – PRO RODIČE).

Rodiče by se měli zajímat o internetové kamarády svého dítěte stejně, jako se zajímají o jejich školní kamarády. Nabádat děti, aby dětem nikdy nedovolili setkání se známým z internetu bez jejich dozoru. Nedovolit, aby virtuální realita dítě příliš nepohltila.

Je dobré také kontrolovat, co dítě z internetu stahuje a ukládá do svého počítače - platí i pro sociální síť FACEBOOK. Rodiče zejména mladších dětí by měly nahlédnout do jejich účtů a podívat se (společně s dítětem) na seznam jejich přátel.

Rodič by se k dítěti měl chovat naprosto otevřeně. Pokud se dítě setká na internetu s násilím nebo podobným nebezpečím, neměl by dítě trestat a zakazovat mu přístup na něj, ale spíše poradit, jak se v budoucnu takové situaci vyhnout.

Základní rada pro děti zní. „Nikdy nikomu na síti nesdělovat místo svého bydliště, své telefonní číslo, adresu školy a další údaje.“ Děti by měly také vědět, že pokud se na chatu setkají s věcmi pro ně nepříjemnými a urážlivými, neměly by na ně odpovídat a reagovat.

Pro vždy si pamatovat další pravidlo: „Když ti někdo na internetu bude nabízet něco, co zní hodně lákavě, že se to nepodobá pravdě, nevěř mu – není to pravda!“

S využitím odborného časopisu napsala Mgr. Renata Horáková – řed. školy

Oslavy 50. výročí ZŠ Kobylí

V letošním roce si připomínáme 50 let od otevření nové budovy Základní školy v Kobylí. A spolu s tím i 100 let bývalé měšťanky a 175 let nejstarší školní budovy. Rádi bychom k tomu výročí vydali vzpomínkovou publikaci a připravili výstavu fotografií ze života školy. Proto přivítáme pomoc všech, kteří vlastní materiály týkající se školního života uplynulých padesáti let. Veškeré materiály, které nám budete moci zapůjčit, samozřejmě zase v pořádku vrátíme. Velmi nám pomohou fotografie tříd, z akcí školy i dřívější fotografie školy. Fotografie je možné poskytnout i v digitální podobě (naskenované).

Uvítáme i případné sponzory, kteří nám pomohou při přípravě a realizaci těchto oslav. Jde nám o zajištění tisku

Sborníku, přípravy výstavy, výroby propagačních a upomínkových předmětů, slavnostních programů, občerstvení pro hosty, pořízení fotodokumentace nebo videozáznamu.

Sponzorování může mít tyto podoby: - finanční, věcný dar (zde je prostor pro naše bývalé žáky – vinaře), technické zabezpečení (ozvučení, panely pro výstavy), služby (tisk materiálů), jiné (organizační pomoc, pomoc při tvorbě výstav a sborníku). Přivítáme jakoukoli pomoc, bližší detaily domluvejte s ředitelem školy Mgr. Vlastimilem Jandou.

Samotné oslavy proběhnou ve dnech 12. a 13. listopadu 2011. Srdečně zveme všechny bývalé žáky, učitele, zaměstnance, rodiče i příznivce kobylské školy!

Program

(může být ještě nepatrně upraven):

Sobota 12. listopadu

14.00 Slavnostní zahájení spojené s křtem CD Mužáků v sokolovně
následuje neformální setkání a prohlídka školy a muzea

Neděle 13. listopadu

14.30 Akademie současných žáků školy v Orlovně

Poděkování

Fotbalová příprava Vrbice ukončila v květnu sezonu 2010/2011. Nejenže se malí fotbalisté letos o hodně zlepšili, ale stihli konec sezony i pořádně oslavit. Sešli se s trenérem i rodiči jeden červnový pátek na místním hřišti. Na programu bylo uzení výborné cigáry, pití litrů kofoly, turnaj rodičů s dětmi, ale hlavně poděkování trenérovi Michalovi Kocourkovi. Po předání malé pozornosti si dokonce trenér přichystal pro každého malý dárek – minidres s jejich jménem. Chtěla bych mu poděkovat za všechny rodiče i prostřednictvím zpravodaje, protože to s dětmi opravdu umí. Na vlastní oči jsme viděli, že ho poslouchají na slovo, ale hlavně je fotbal opravdu začal bavit. Takže ještě jednou děkujeme a přejeme hodně sil a úspěchů v nové sezoně. Mimochodem – rodiče neměli v turnaji šanci! Prohráli 6:1!

Miluše Zálešáková

Motýl

V životě mě potkalo mnoho zlého, a když už jsem neměla dost síly tomu čelit, rozhodla jsem se, že se vším skoncují.

Sedla jsem si na zábradlí na mostě, pod kterým jezdily vlaky, a čekala jsem, až nějaký pojede pode mnou. Přemítala jsem o životě, proč právě mě osud tak zkouší, když mě zaujal nějaký pohyb.

Spatřila jsem snad půl metru

před sebou krásného motýla. Neumím slovy popsat jeho barvy, nic takového jsem ještě neviděla. Ale také jsem si všimla, že létá tak nějak ztěžka. Uviděla jsem, že má v křídélku malou díрку, která mu brání normálně létat.

Vtom se v dálce objevil vlak a já si uvědomila, že vzduchová vlna motýlka vtáhne pod most a zahubí. V poslední chvíli jsem po něm vztáhla ruku a schovala ho do dlaní.

Vlak projel, já seskočila dolů

a odnesla jsem ho na nejbližší louku. S obavou jsem otevřela dlaně a doufala, že je v pořádku. Byl. Otočil ke mně hlavičku a zašeptal: „Děkuji.“ Potom odletěl vstříc novému životu.

Seděla jsem ještě dlouho na louce a vůbec mi nepřišlo divné, co se stalo. Spíš jsem přemýšlela o tom, že „děkuji“ jsem měla říct já jemu.

Své černé myšlenky jsem překonala. Co když někde čeká další motýlek na pomoc a já bych tam nebyla?

Alena Držiaková Vrbice

NOVÉ PICANTO MILÉ, ALE HRAVÉ

V novém Picantu nemůže nic ohrozit váš styl. Tento neobyčejný vůz ve skutečnosti poskytuje úroveň sofistikovanosti a komfortu, jakou byste v této kategorii nečekali.

Kia přispívá k ochraně životního prostředí

A díky motorům s ekologickými technologiemi, které snižují emise CO₂ až k hranici 90 g/km, patří Picanto mezi nejčistější vozy ve svém segmentu. S atraktivně vybaveným vozem Kia Picanto uděláte ve svém okolí zaručeně skvělý dojem.

Nový vůz Picanto oceněn prestižním ekologickým certifikátem ISO 14040 (LCA).

od 169 980 Kč

Komb. spotřeba 4,1 - 5,9 l/100 km, emise CO₂ 90 - 125 g/km. Vyobrazení vozu je pouze ilustrativní.

Cena platí při financování Kia Finance. Pro detaily nabídky a objednání předváděcí jízdy kontaktujte svého nejbližšího dealera.

AGROTEC
osobní automobily

AGROTEC a.s. email: kia@agrotec.cz, www.agrotec.cz
Brněnská 74, 693 01 Hustopeče, tel.: 519 402 480
Lidická 123, 690 03 Břeclav, tel.: 519 327 143

Fotbalový turnaj O pohár starosty obce Vrbice

V neděli 10. července se na vrbeckém fotbalovém hřišti uskutečnil první ročník fotbalového turnaje O pohár starosty obce Vrbice. Turnaje se zúčastnila kromě domácího týmu FK Vrbice 1959 ještě mužstva z Kobylí, Velkých Bílovic a Čekovic, pro které to byl vůbec první oficiální zápas po znovu obnovení fotbalového klubu. Turnaj se hrál systémem: dvě semifinále 2x30 minut, vítězové finále 2x 35. minut. Místo souboje o třetí místo bylo naplánováno utkání dorostenců Vrbice – Kobylí. Rozlosování zápasů se zúčastnili kapitáni všech týmů a vytvořili následující dvojice. První zápas Velké Bílovice-Kobylí, druhé utkání FK Vrbice-Sokol Čekovice. Jako rozhodčí byli pozváni panové Benda a Špaček a jejich výkony byly velmi dobré.

1.zápas : Kobylí -V. Bílovice 1-2

Kobylští začali velmi aktivně a v úvodu utkání si vypracovali mírný tlak a náznaky šancí. Ovšem po čtvrt hodině začali pomalu přebírat taktovku hry bílovští a v 16. a 28. minutě dokázali využít šancí a dvakrát skórovat. Druhý poločas už přinesl pouhé snížení kobylských a tak utkání skončilo vítězstvím Velkých Bílovic 2-1.

2.zápas : FK Vrbice- Čekovice 4-0

Mladý čekovský tým si hned v první minutě vytvořil gólovou šanci, kterou ovšem nedokázal využít. Prvních pět minut bylo z obou stran plné nepřesných přihrávek a hostující tým měl nepatrnou převahu. Postupem času ovšem začali čekovským docházet síly a naši kluci začínali určovat tempo hry. První gól vstřelil po krásné tvrdé střele z přímého kopu náš brankář- Michal Sýkora! Poté se ještě dvakrát trefil Peťa Němec a jednou Jenda Knápek a zápas jsme v klidu dotáhli do vítězného konce a postoupili do finále.

3.zápas : Dorost FK Vrbice-Sokol Kobylí 0-3

Finále : FK Vrbice-Velké Bílovice 1-0

Finálový zápas začal velmi aktivně z obou stran a přinesl fotbal plný tvrdých osobních soubojů. Obě mužstva

si dokázala vytvořit několik dobrých příležitostí, ovšem pouze jedna naše se zásluhou Petra Němce dokázala ve 14. minutě proměnit v gól. Zbytek zápasu jsme dokázali udržet jednobrankové vedení, Michal v naší brance pochytil všechny hostující střely a když si Jirka Kubík dovolil takový luxus, jakým je neproměnit pokutový kop, skončilo utkání vítězstvím domácího celku 1-0.

Starosta naší obce pan Tomáš Bílek potom spolu s předsedou fotbalového oddílu panem Stanislavem Bízou předali putovní pohár do rukou kapitána domácího celku a mohli začít oslavy

našeho vítězství.

Celý turnaj proběhl za krásného letního počasí a značného zájmu fanoušků ze všech zúčastněných obcí. O dostatečný pitný režim se u výčepu se svým týmem dokonale staral Jirka Záruba a nějakou tu zdravou stravu u udírny připravovali Pavel Grégr a Jenda Knápek, za což všem patří velký dík. Poděkování patří také všem ostatním, kteří se na pořádání turnaje podíleli a v neposlední řadě také panu starostovi, který s námi celé fotbalové odpoledne prožil přímo v centru dění.

Fridrich Dušan

FK VRBICE 1959 –OP st.základen,sk.C, Podzim 2011-12

Kolo	Datum	Soupeř	Začátek utkání
1.	4.9.	Vranovice - Vrbice	13.00 hod.
2.	10.9. sobota	Nikolčice – Vrbice	13.00 hod.
3.	18.9.	Vrbice – Pohořelice	10.00 hod.
4.	24.9. sobota	Velké Němčice – Vrbice	14.00 hod.
5.	2.10.	Vrbice – Horní Bojanovice	10.00 hod.
6.	8.10. sobota	Pouzdřany – Vrbice	10.00 hod.
7.	16.10.	Vrbice – Křepice	10.00 hod.
8.	22.10. sobota	Přibice – Vrbice	13.00 hod.
9.	30.10	Vrbice – Krumvíř	10.00 hod.

FK VRBICE 1959 -DOROST -Podzim 2011-12

Kolo	Datum	Soupeř	Začátek utkání
4.	14.8.	Vrbice – Nosislav	14.15. hod.
3.	21.8.	Boleradice - Vrbice	14.15 hod.
28.8. hody	Volno (předehráno 14.8.2011)		
5.	3.9. sobota	Vranovice/Ivaň - Vrbice	14.15 hod.
6.	10.9. sobota	Valtice – Vrbice	13.45 hod.
7.	18.9.	Vrbice – Březí	13.45 hod.
8.	25.9.	Kostice – Vrbice	13.45 hod.
9.	2.10.	Vrbice – Lednice	13.15 hod.
2.	9.10.	Vrbice – Šakvice	12.45 hod.
1.	16.10.	Drnholec – Vrbice	12.45 hod.

FK VRBICE 1959 -MUŽI -Podzim 2011-12

Kolo	Datum	Soupeř	Začátek utkání
2.	14.8.	Vrbice – Brumovice	16.30 hod.
3.	21.8.	Nosislav – Vrbice	16.30 hod.
4.	28.8. hody	Vrbice – Velké Němčice	10.00 hod.
5.	3.9. sobota	Klobouky - Vrbice	16.30 hod.
6.	11.9.	Popice – Vrbice	16.00 hod.
7.	18.9.	Vrbice – Kobylí	16.00 hod.
8.	24.9. sobota	Bořetice – Vrbice	16.00 hod.
9.	2.10.	Vrbice – Ivaň	15.30 hod.
10.	9.10.	Pouzdrany – Vrbice	15.00 hod.
11.	16.10.	Vrbice – Uherčice	15.00 hod.
12.	23.10.	Šitbořice – Vrbice	14.30 hod.
13.	30.10.	Vrbice – Starovičky	14.00 hod.
14.	6.11	Strachotín – Vrbice	14.00 hod.
15.	13.11.	Brumovice – Vrbice	13.30 hod.

Letní fotbalový turnaj Vrbice cup 2011

V letních měsících po fotbalové sezóně jistě chybí všem fotbalovým fanouškům fotbal. Neděle bez fotbalu, to je jako velbloud bez hrbů. Od roku 2005, kdy skončil Kalub cup, se nenašel již žádný odvážlivec, který by něco podobného zorganizoval. Po dlouhých šesti letech se organizátoři silvestrovských florbalových turnajů rozhodli, že něco podobného udělají i v létě. Po dohodě s vedením fotbalového oddílu FK bylo domluveno, že se první ročník letního fotbalového turnaje uskuteční 5. července 2011. Nebude to turnaj v rozsahu Kalub cupu, ale bude to spíše v rodinném a oddechovém stylu, kde ani tak nezáleží na výsledku, ale jde hlavně o zábavu a jak fotbalisti říkají, o pěkně strávenou neděli (tentokrát úterý).

Turnaje se zúčastnila čtyři tradiční družstva, a to Hera team, Bakke team, Horák team a Nikoš team. Sice trochu v pozměněném složení než v zimních měsících, ale při fotbalu je potřeba trochu více hráčů. Hrál se na rozměru fotbalového hřiště pro malou kopanou a v poli bylo pět hráčů + brankář. Ve skupině se hrálo systémem každý s každým, finále odehrála v tabulce první dvě mužstva, o třetí místo hrála zbylá dvě mužstva.

Kdo bude favoritem ve fotbalovém klání, se nedalo říct, protože se jednalo o první ročník a nikdo nevěděl, kdo a v jakém složení nastoupí. Již po prvním zápase ovšem bylo jasné, že favoritem bude Nikoš team, který rozdrtil v prvním kole hrozivým skóre 8:1 Horák team. Další zápasy byly již vyrovnané a gólem se trestaly všechny vyrobené chyby soupeřů. Všechny zápasy se odehrály v kliku a bez emocí. Je pravda, že každý chtěl vyhrát, ale jak už to bývá, vyhrát může jen jeden. Ještě v předposledním zápase se bojovalo o účast ve finále, kde mohl hrát každý tým, ale porážka Hera teamu od Horák teamu rozhodla, že ve finále se utkala mužstva Nikoš team a Horák team.

V tomto utkání se zranil brankář Hera teamu Franta Šůkal, což byla skutečnost, která rozhodla o jeho porážce v boji o postup do finále.

O třetí místo rozhodovaly pokutové kopy, ve kterých byli úspěšnější hráči Hera teamu, kteří zvítězili 4:2 nad Bakke teamem.

Finále bylo napínavé pouze 5 minut, kdy byl stav 0:0. Potom se rozstříleli hráči Nikoš teamu a 8 minut před koncem 2. poločasu byl stav 7:2. Po té již hráči trochu ubrali a dovolili soupeři snížit na přijatelných 7:5.

Vítězem prvního ročníku letního fotbalového turnaje se stal Nikoš team, který získal úplně nový putovní pohár. Ze stejného týmu byl i nejlepší střelec, kterým se stal se sedmi brankami Kamil Kadlec. Zatím tento hráč ještě odolal lukrativním nabídkám na přestup do místního FK, ale jeho doba na fotbalovém hřišti v Kalub aréně ve Vrbici určitě ještě přijde.

Po turnaji většina z účastníků zůstala ve fotbalovém areálu, kde se do pozdních nočních hodin rozebíraly situace z fotbalového turnaje, a vymýšlela se strategie na druhý ročník. Za pěkné fotbalové odpoledne patří všem, kteří se podíleli na organizování turnaje, poděkování. A již teď jste všichni zváni na druhý ročník letního fotbalového turnaje.

Výsledky ve skupině :

Horák team – Nikoš team	1:8
Hera team – Bakke team	3:3
(na pokutové kopy 1:3)	
Bakke team – Horák team	3:5
Hera team – Nikoš team	2:3
Hera team – Horák team	4:5
Bakke team – Nikoš team	5:3

Pořadí ve skupině :

1. Nikoš team	21:6	9 b.
2. Horák team	16:17	6 b.
3. Bakke team	17:18	5 b.
4. Hera team	9:21	1 b.

Finále:

Nikoš team – Horák team 7:5

o 3.místo:

Hera team – Bakke team 4:2 na pokutové kopy

Vítězný tým hrál v sestavě: Mirek Kubík, Tadeáš Kubík, Zdeněk Svrček, Jirka Záruba, Michal Sýkora, Kamil Kadlec, Marek Ondryáš, Vlasta Bařina, Leoš Cichra, Petr Hošek a nehrající kapitán Dušan Svrček

Milan Herůfek

MAX REKLAMA

Nosička na skleničku

Pijte v pohodlí

AKCE 39,90 Kč

Sklenička RONA OIV
+ laserové gravírování loga
+ nosička bez potisku
s DPH

Nosičky na OIV běžně
skladem, pro ostatní typy
skleniček vyrábíme
na zakázku. Nosičky
je možné potisknout (není součástí ceny).
Běžná cena při odběru 500 ks - 18,00 Kč s DPH

WWW.MAXREKLAMA.CZ

akce platí do 30. 9. 2011 a při odběru minimálně 500 ks akčních sad.

Zážitky rakouskouherského vojáka a později Československého legionáře

Vojenské zážitky účastníků I. světové války se vyprávěly a různě přetvářely ještě dlouho po válce při různých příležitostech. Bývalo to obvykle při sklence vína ve sklepě, na svatbách, kdy už se některým oči svítily a jazyk rozvazoval, ale i při draní peří za zimních večerů. Lidé se tehdy uměli zabavit sami a nepotřebovali k tomu rádio, kino, ani televizi. Tyto vzpomínky na zmíněnou dobu zapsal podle vyprávění svého otce vrbecký rodák pan Josef Nejedlík.

Brzy po začátku I. světové války v roce 1914 nastaly pro obyčejné lidi zlé časy. Dospělí muži museli postupně rukovat na frontu a doma zůstaly ženy s dětmi a staří. Do vesnic pravidelně docházeli vojáci a rekvirovali (zabavovali) potraviny pro rakouskouhorskou armádu. U našich stařečků Knápků (jak zaznamenal Josef Nejedlík), si zazdíli dveře do komory, kde bývaly uloženy potraviny a pod postelí v kuchyni udělali do komory novou vstupní díru. Potraviny si museli chys-

tat jen v určitém bezpečném množství. Vždy bylo nutné zazděný otvor pod postelí opětovně prorazit, potom znovu zazdít, zeď zamazat žlutou jílovou maltou a zalíčit vápnem, aby bylo vstupní místo dobře zamaskované. Až takovýmto složitým způsobem si museli lidé chránit základní potraviny před vojáky. Navíc bývalo běžné, že úřady posílaly na rekvírování nejčastěji Maďary nebo Němce, kteří byli bezohlední a bylo těžké se s nimi domluvit.

Vzpomínajícím vojákem a legionářem byl otec Augustin Nejedlík, narozený na Vrbici v roce 1893. Po vypuknutí 1. světové války v roce 1914 musel ve svých 21 letech, tak jako mnoho jiných, narukovat do armády Rakousko-uherska. Na svoje vojenské roky vzpomínal takto: „Slúžil sem u horských myslivců. Měli sme velice pěkný uniformy a k temu krásný kamaše.“ Dál vyprávěl, jak prodělali základní vojenský výcvik a velitelství je chystalo k urychlenému nástupu na frontovou linii. Před odchodem do zákopů byla společná vojenská přísaha s požehnáním biskupa, jak tehdy bývalo zvykem. Při obřadu vojenské přísahy museli vojáci pokleknout na zem, ale mladý

voják Nejedlík prý schválně nechal pušku ležet na zemi, čímž projevil svůj nesouhlas. Hned po přísaze byli čerství vojáci odsunuti na ruskou frontu. Tam dostali rozkaz ihned se zakopat. Počasí bylo tehdy velmi špatné. Několik dní už pršelo a tak byly okopy plné vody a bláta. Začátky byly hrozné, jelikož bylo všechno promáčené, dokonce i puška chytala rezivění a špatně se nabíjela. Po několika dnech je začali ruští dělostřelci ostřelovat „kartáči“, což byly dělostřelecké granáty naplněné ocelovými kuličkami, nebo sekaným železem. Ruské šrapnely vybuchovaly přímo nad okopy Rakušanů. Důstojníci a ostatní šarže prý tehdy utekli a z vojáků, kdo se jen trochu zvedl

z okopy, tak „to hned dostal“. Účinek této kanonády byl hrozný. Po dlouhém dělostřeleckém útoku nastal podezřelý klid a tak si prý vojín Nejedlík vytáhl z batohu kousek masa, aby se konečně najedl. Po nějaké době klidu se nad jeho okopem objevil Rus, mířil na něj puškou a volal: „Vstavaj brat!“

Z bočního okopy začal nějaký fanatický Němec střílet. Rusové obešli jeho okop a ze zadu ho propíchlí bodákem. „My jsme vylezli z okopů“, dál vyprávěl otec Nejedlík, „a Rusové nás odvedli za frontu na Ruskou stranu. Tak jsem se stal zajatcem,“ vzpomínal mladý vojín. Při spěšném přesunu se stalo, že na odcházející zajaté vojáky začalo střílet rakousko-uherské dělostřelectvo. Jednoho z kamarádů a zajatce Nejedlíka zasáhl šrapnel tak, že z něho nic nezůstalo. Po přechodu frontového pásma si Rusové zajatce seřadili a ti (většinou tam byli Češi) za zpěvu písně „Letěla husička, letěla z vysoka, nemohla doletět, spadla do potoka“, odpochovali hluboko za frontovou linii. Měli štěstí, protože dezerce se v Rakouské armádě trestala okamžitě. Otec Nejedlík vzpomínal, jak se kdysi stalo, že Rakušáci chytili jednoho ze svých vojáků, který se snažil přeběhnout frontu k Rusům. Za velezradu byl ihned odsouzen k trestu smrti zastřelením. Popravčí četa byla tehdy složena z vojáků jejich jednotky, ale otec Nejedlík schválně střílel mimo. Po salvě z pušek se prý stalo, že odsouzenec spadl na zem na kolena a hlava s plnovousem mu klesla mezi kolena. Proto byli zajatí vojáci rádi, že už jsou mimo takového nebezpečí. Později se dověděl, že v carském Rusku ještě trestali vojáky tělesnými tresty. Vykonavatel trestu měl svazek prutů a těmi uvázaného vojáka bil. Trestání dopadlo obvykle tak, že odsouzenému rozbili ledviny a játra, takže postižený většinou za velikých bolestí zemřel na vnitřní krvácení.

V ruských zajateckých táborech, kterými zajatci postupně procházeli, živili vojáky sušenými rybami, co strašně smrděly. Otec Nejedlík vzpomínal, že mívali veliký hlad, proto tajně přelézal plot a chodil na menáš dvakrát.

10.září 2011 od 18:00

Vrbice, sklepy na Stráži

ZARÁŽENÍ HORY 2011

divadelní spolek Okolo Luže Mužáci z Vrbice Vracovská cimbálová muzika šerm a ohňová show

otevřené sklepy a degustace místních vín

Akci finančně podporuje Vinařský fond.

Život v zajetí

Rakouští váleční zajatci byli postupně přidělováni na práce v zemědělství. Augustina Nejedlíka přidělili na práci do většího selského statku. Rodina ruského hospodáře byla prý velmi čistotná. „Austrijce“, jak Rusové zajaté Čechy nazývali, vysvlékli ze zavšivených vojenských hadrů, nechali ho vykoupat a potom dostal čistý mužický oblek. Vojenský mundúr spálili v peci. Ruská rodina byla také velmi pohostinná. V těchto rodinách pak zajatci žili a pracovali. Rusové- vesničani, byli podle vzpomínek Augustina Nejedlíka většinou negramotní. Zajetí „austrijci“ jim obvykle psali dopisy pro jejich syny na frontě. Autor vzpomínek se zmiňuje, že už ani neví, jestli psali naši latinkou, nebo nějak zvládli ruskou azbuku, ale dopisy vždy začínaly tradičním oslovením - „Kláání se Ti otec, kláání se Ti matka, sestra atd“. Zajímavým byl způsob hospodaření na ruských selských statcích. Při žních se obilí sváželo do stohů, potom až zamrzlo, tak se odmetl sníh a teprve se mlátilo. Hospodaření ruských „mužiků“, bylo v tehdejší době na velmi nízké úrovni. Půda se takřka, anebo vůbec nehnojila a ještě se používal úhorový způsob hospodaření. Pro zajímavost připomínám, že tento způsob selského hospodaření skončil na Vrbici už v roce 1872. Pokud se snažili zajatci - „austrijci“ nabádat ruské hospodáře, aby půdu vyhnojili chlévským hnojem, ti se jim jen smáli a tvrdili, že potom bude pšenice smrdět. V Rusku se tehdy zbavovali hnoje tak, že ho například vyhrnovali do řeky. Dobytek hospodářů byl jak v létě, tak v zimě venku. V zimním období přežívaly krávy tak, že si musely svoji obživu vyhrabávat ze sněhu. Dobytek vždy za zimu velmi zhubnul a začal přibírat na váze až po příchodu jara s možností pastvy. Pokud někdo z vesničanů zabíjel prase nebo tele, podělil masem i sousedy. Maso se muselo brzy sníst, protože se tam neudilo. Vyprávěli někteří legionáři, kteří prošli ruským zajetím, že v mužických rodinách se při zabíjačkách vnitřnosti z prasete (játra, plíce atd.) nijak nezpracová-

valy a jednoduše se vyhodily. Stávalo se, že čeští zajatci učili v mnohých mužických rodinách, jak dělat jitrnice, jelita a ostatní pochoutky. V Rusku se ukládalo nakrájené a osolené sádlo do škopků. Jedlo se až po určitém naležení syrové. Takové byly zážitky a postřehy austrijce Nejedlíka z ruského zajetí.

Legionář Augustin Nejedlík

Další část vyprávění vrbeckého rodáka se týká jeho působení v řadách československých legionářů. Zajetí Češi se po tisících hlásili do legií. Jejich rozhodnutí dál bojovat (ale už proti Rakouskouhersku) nejprve v armádě tak zvané Trojdohody, později v řadách československých legionářů, bylo tehdejším světem posuzováno jako obdivuhodné. Tito lidé dobrovolně nasazovali svoje životy, když bojovali za vznik svobodného Československa.

V kronice obce Vrbice je legionářům věnováno hned několik stránek. Záznam o legionářích z řad vrbeckých občanů zapsal v roce 1932 tehdejší kronikář, učitel Jaroslav Franc. Stručný zázpis o vojenském působení A. Nejedlíka sděluje doslovně: Gustav Nejedlík č. 204, syn Václava Nejedlíka č. 106, se jako zajatec přihlásil do Legií. Byl přidělen k 10. pluku ruských legií v říjnu roku 1917. Zúčastnil se dobývání Vladivostoku, potom byl účastníkem urputných bojů v oblasti Nikolsk-Usurijsk. Ve městě Olovjaně se jejich vojenské oddíly sešly s generálem Gajdou, potom táhly na Perm. Jeden

z nejtěžších bojů prodělali na stanici Kardon, kde útočili ručními granáty proti obrněnému vlaku bolševiků. Dále postupovali směrem na Samarskou frontu a tehdy prý přišli v pravý čas, protože tam byl 11. pluk legionářů obklíčen bolševiky. Zde bojovali už proti muži za použití ručních granátů. Domů do rodné obce Vrbice se vrátil přes Singapur a italský Terst.“

Tolik promlouvá velmi stručný zázpis v obecní kronice o legionáři Nejedlíkovi. Jeho vojenské putování carským Ruskem bylo složitější a náročnější, jak prozrazují záznamy jeho syna Josefa nar. v roce 1933.

Zde je podrobnější vyprávění vojenských zážitků jeho otce:

Ještě jako zajatec v Rusku se dobrovolně přihlásil československých legií a byl příslušníkem 10. pluku Jana Sladkého Koziny. Zázpis syna začíná příhodou o události, když měl stráž na lokomotivě vlaku, který legionáře přepravoval po Transsibiřské magis-

**STAVEBNINY
VAJBAR**

BOŘETICE, tel.: 519 430 108, boretice@stavebniny-vajbar.cz
PODIVÍN, tel.: 519 344 263, podivin@stavebniny-vajbar.cz
HUSTOPEČE, tel.: 519 333 444, hustopece@stavebniny-vajbar.cz
www.stavebniny-vajbar.cz

MÍCHÁNÍ BAREV NA MÍRU Široká škála odstínů

obchodní zastoupení firmy **CAPAROL**

- jedna z největších firem v Evropě
- evropská špička

Nejmodernější
míchací
zařízení Color
Express E4.

- probarvené omítky
- fasádní nátěry
- vnitřní nátěry
- laky
- lazury
- nátěry podlah a betonů
- zateplovací systémy

**Rychlá dodávka.
Poradenská služba.**

Informace na prodejních
stavebnin v Bořeticích, Podivíně
a v Hustopečích
Těšíme se na Vaši návštěvu.

S námi se stavět vyplatí!

trále, ve směru na Vladivostok. Po vystřídání ze strážní hlídky, byl upozorněn kamarády, že má od mrazu úplně bílý obličej. Hned musel vyjít z vagonu ven a kamarádi třeli jeho obličej kožešinou, až opět zčervenal. Během několika dní měl celý obličej sloupaný. Až tak velké mrazy byly v oblasti Sibiřské magistrály. Při našem přesunu ruskou krajinou vyprávěl otec Nejedlík, jak na ně zaútočil obrněný vlak. Tehdy se celá jednotka musela urychleně rozmístit poblíž vlakových kolejí bez ohledu na bažinatý terén. Někteří z jeho kamarádů byli až po pás ve vodě. Tehdy se naštěstí stalo, že se podařilo jejich dělostřelci zasáhnout vlak nepřítele přímo do muničního vagonu. Nastal hrozný výbuch. Tlaková vlna srazila k zemi i dobytek, pasoucí se nedaleko místa boje. Když se přepravovali obrovskými vzdálenostmi po Sibiřské magistrále, neustále je doprovázeli zdivočelí psi a vlci. Oni je prý nestříleli, ale naopak i krmili. Smečka zvířat jim svým chováním dávala vědět, když se blížil nepřítel. Stalo se, že jednou doprovázeli vlak s carským zlatým pokladem. Tehdy se přihodilo, že najednou vlak zastavil ve zvlněném terénu mezi kopci a dál se už nejelo. Legionáři vystoupili z vagonů a jejich hlídky zjistili, že strojvedoucí s topičem lokomotivu úplně odstavili a utekli. Byla to pro ně úplná pohroma, protože v té době byly až 40 stupňové mrazy. Navíc, po okolních kopcích si začali bolševici chystat kulomety. Aby se zachránili, museli rychle ustupovat. Někteří vojáci-legionáři měli s sebou ve vagonech svoje manželky Rusky i s dětmi. Ústup byl tak těžký, že některé děti v silném mrazu zmrzli. Rodiče je pak museli prostě odhodit a rychle pokračovat v útěku, aby si zachránili svoje životy.

Po strastiplném přesunu se konečně dostaly oddíly legionářů do Vladivostoku, odkud je potom odvezla zaoceánská loď. Čechoslováci vystřídali na frontě Kolčakovci. Kolčakova armáda prohrála boj o udržení Transsibiřské magistrály. Admirál Kolčak byl Esery zajat a bez soudu zastřelen. Českoslovenští legionáři měli s Esery uzavřené příměří. Československý generál Syrový vytýkal Eserům, že popravili admirála Kolčaka bez řádného soudu. Při čekání na zaoceánskou loď dávali legionáři otevřeně najevo, že už mají válčení dost. Vedení legií totiž chtělo dál pokračovat v boji. Velitel Čsl. legií generál Švec, psychicky neunesl stav v jednotkách, a když vojáci dál odmítali bojovat, spáchal sebevraždu zastřelením. Ve Vladivostoku se vojenské jednotky konečně nalodili na velikou loď, která je značnou oklikou dopravila do Evropy. Když se plavili teplými oblastmi, panovala tam taková vedra, že to někteří vojáci psychicky nezvládli a zhroutili se. Na konec po mnoha letech útrap se legionáři vrátili domů, každý do svého rodného kraje.

*Použité informace:
Zápisky vrbeckého rodáka
Josefa Nejedlíka
Kronika obce Vrbice
František Janošek - květen 2010*

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

Jubilanti :

75 let

Michna Petr	Vrbice 302
Kadlecová Terezie	Vrbice 257
Osičková Marie	Vrbice 301

80 let

Bukovská Anna	Vrbice 332
Válková Ludmila	Vrbice 162
Varmužová Zdenka	Vrbice 129

90 let

Dvořáková Vlasta	Vrbice 262
------------------	------------

Narozené děti :

Jakub Machovský, Vrbice 390
Lucie Varmužová, Vrbice 269

Z našeho středu odešli :

Josef Bárta, Vrbice 391
Ladislav Kostíha, Vrbice 57

**VINAŘSKÉ
POTŘEBY
BUREŠ**

*Pravá ruka drobných a středních
vinařů*

Prodejny:

Velké Pavlovice tel. 519 428 733
Bořetice tel. 519 430 515
Krumvíř tel. 519 419 006
Email: prodejna.bures@seznam.cz

Indiánská stezka

Den dětí

Z kopca do kopca

Vítání občánků

Stavba dětského hřiště

Rozloučení s předškoláky v MŠ

Rozloučení s pátáky na OÚ Vrbice

Přehlídka mužáckých sborů - Vrbecká dědina

Vrbecký zpravodaj – vydává Obec Vrbice, registrační číslo 370011199. Neprošlo jazykovou úpravou.
 REDAKČNÍ RADA: Bohumila Bařinová, Markéta Bezděková, Mgr. Renata Horáková, Jana Kadlecová,
 Ing. Mgr. Lenka Machovská, Mgr. Miluše Zálešáková